

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1329/2015
04.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у спору по тужби тужиље Г.М. из Б., коју заступа пуномоћник Л.П., адвокат из Б., против тужених Стамбене зграде у улици ... број ..., у Б. и С.Ш., из Б., коју заступа пуномоћник Ј.З.-А., адвокат из Б., ради поништаја уговора, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж бр.1901/12 од 13.03.2013. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Београду РЗ 70/15 од 10.03.2015. године за одлучивање о ревизији тужиље Г.М. из Б. као изузетно дозвољеној изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж бр.1901/12 од 13.03.2013. године по одредби члана 395. Закона о парничном поступку.

УКИДАЈУ СЕ решења Вишег суда у Београду Гж бр.1901/12 од 13.03.2013. године и Првог основног суда у Београду П бр.62000/10 од 31.01.2012. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П бр.62000/10 од 31.01.2012. године одбачена је тужба тужиље у парници тога суда П бр.62000/10 и укинута су све спроведене радње у поступку.

Виши суд у Београду решењем Гж бр.1901/12 од 13.03.2013. године одбија жалбу тужиље као неосновану и решење Првог основног суда у Београду П бр.62000/10 од 31.01.2012. године потврђује.

Против другостепеног решења тужиља изјављује благовремену ревизију. Ревизију изјављује с позивом на одредбу члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 ... 111/09) и због погрешне примене материјалног права.

Апелациони суд у Београду, изјашњавајући се о предлогу тужиље за одлучивање о посебној ревизији у смислу члана 395. ЗПП, решењем РЗ 70/15 од 10.03.2015. године, предлаже Врховном касационом суду одлучивање о ревизији

тужиље која је изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж бр.1901/12 од 13.03.2013. године, а на основу члана 395. Закона о парничном поступку.

Поступајући по наведеном предлогу Апелационог суда у Београду, Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 395. релевантног Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 ... 111/09), закључио да су испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној из следећих разлога:

Према одредби члана 395. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона кад је по оцени Апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Нижестепени судови одбацују тужбу тужиље, уз образложење да скупштина стамбене зграде у улици ... број ... у Б. (првотужена) у време подношења тужбе није именovala председника скупштине станара који би у овом поступку представљао првотужено правно лице па по израженом ставу нижестепених судова наведено представља недостатак који спречава даље вођење поступка. Апелациони суд предлаже да се о ревизији тужиље одлучи као о изузетно дозвољеној, јер недостаци у заступању тужене стамбене зграде нису од утицаја на страначку, већ на парничну способност стамбене зграде, обзиром да правно лице неименовањем законског заступника није престало да постоји, а тужиља као парнична странка не може утицати на то да ли ће првотужено правно лице именовати овлашћено лице за заступање у поступку. Из наведених разлога, Врховни касациони суд је прихватио предлог Апелационог суда у Београду за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, из разлога што је потребно уједначити судску праксу код различитог поступања судова у погледу парничне и страначке способности странке за вођење судског поступка против правних лица која немају законског заступника нити лица овлашћеног да их заступа у поступку.

Следом реченог Врховни касациони суд је прихватио предлог Апелационог суда у Београду да се дозволи одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, која је изјављена против другостепеног решења и одлучио као у ставу првом изреке.

Ревизијски суд је испитао ревизијом побијано другостепено решење на начин прописан чланом 399. а у вези чална 412. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 ... 111/09) и одлучио као у изреци из следећих разлога:

Ревизија тужиље је основана.

Према стању у списима тужиља је Другом општинском суду у Београду поднела тужбу дана 04.10.2004. године против тужених ради поништаја уговора закљученог између стамбене зграде у улици ... број ... у Б. и С.Ш. из Б.

на истој адреси. У тужби је као првотужена означена стамбена зграда у улици ... број ... а као друготужена С.Ш. из Б.. У допису Градске општине Савски Венац од 12.09.2011. године наведено је да је дописом од 07.02.2000. године, скупштина станара зграде у улици ... број ..., обавестила Одељење Градске општине Савски Венац да је дана 01.05.2002. године формирана скупштина станара изабрано председништво скупштине и Р.Д. као председник скупштине станара наведене зграде. Уз допис од 07.02.2000. године достављен је само акт ЈП за стамбене услуге од 09.06.1998. године, али не и записник са седнице скупштине станара зграде, нити одлука о избору председника. Како не постоје докази да је наведено лице легално и легитимно изабрано од стране скупштине станара зграде у улици ... број ..., и да је исто законски заступник првотужене зграде, уз образложење да тужба не садржи све што би требало да садржи како би се могло по њој поступати, првостепени суд одбацује тужбу тужиље са позивом на одредбе члана 11. Закона о одржавању стамбених зграда и члана 73, 77. и 78. Закона о парничном поступку. По израженом правном ставу суда по таквој тужби се не може поступати, јер правно лице нема легално и легитимно изабраног законског заступника.

Врховни касациони суд не прихвата тако изражен правни став нижестепених судова.

Основано се ревизијом тужиље указује да је побијано решење донето уз битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. а у вези члана 77. и 78. Закона о парничном поступку.

Чланом 77. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 ... 111/09) прописано је да у току целог поступка суд ће по службеној дужности пазити да лице које се појављује као странка може бити странка у поступку и да ли је странка парнично способна, да ли парнично неспособну странку заступа њен законски заступник и да ли законски заступник има посебно овлашћење кад је оно потребно. У члану 78. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да кад суд утврди да лице које се појављује као странка не може бити странка у поступку, а тај се недостатак може отклонити, позваће тужиоца да изврши потребне исправке у тужби. Ставом другим наведене законске одредбе, прописано је да кад суд утврди да странка нема законског заступника или да законски заступник нема посебно овлашћење кад је оно потребно, затражиће да надлежни орган старатељства постави староца парнично неспособном лицу или ће предузети друге мере које су потребне да би парнично неспособна странка била правилно заступана.

У конкретном спору тужиља је поднела тужбу против Стамбене зграде у улици ... број ... и тужене С.Ш., као нужних јединствених супарничара у смислу члана 204. Закона о парничном поступку јер су уговорне стране у правном послу који се побија тужбом у овој парници.

Према члану 73. Закона о парничном поступку странка у поступку може бити само физичко и правно лице. Првотужена Стамбена зграда у улици ... број ... може бити странка у поступку, има страначку способност, а евентуални недостаци у заступању првотужене стамбене зграде не могу бити од утицаја на

страначку већ на парничну способност првотужене јер правно лице неименовањем законског заступника није престало да постоји. Уколико странка, у парничном поступку нема лице овлашћено за заступање, онда је суд у обавези да у смислу члана 78. став 2. ЗПП предузме мере које су потребне да би се недостаци у заступању отклонили и да парнично неспособна странка буде правилно заступана. Самим тим се не може прихватити закључак нижестепених судова, да због тога што првотужена нема легално и легитимно изабраног законског заступника ни председника скупштине станара, тужба не садржи све што би требало да садржи како би се могло по њој поступати и да то представља разлог за одбацивање тужбе. Насупрот томе, Врховни касациони суд сматра да нису били испуњени материјално-процесни услови за обачај тужбе и да недостаци у заступању првотужене не могу бити од утицаја на њену страначку способност.

У поновном поступку првостепени суд ће узети у обзир изнете примедбе и донети правилну и закониту одлуку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке на основу члана 406. став 1, а у вези члана 412. став 5. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**